

Det er også en af grundene til, at regeringen på Danmarks vegne har tilbudt os som vært for den internationale klimakonference i 2009, for det er jo altså det år, hvor vi meget gerne skal have afløseren for det nuværende regime på plads, hvis ikke vi skal risikere, at der kommer et hul mellem, at det nuværende regime udløber i 2012, og det, der så skal følge efter.

En ting, der ikke har fået så meget opmærksomhed i dagene efter topmødet, er, at det jo faktisk også nu er skrevet ind i topmødeerklæringen, at man gerne skal have et mandat fra de internationale klimaforhandlinger formuleret på den næste klimakonference, der finder sted i Indonesien til december, med henblik på at en international aftale kan afsluttes i 2009. Det er mig bekendt første gang, at EU ligesom får skrevet det decideret ind i sådan en beslutning.

Jeg er sikker på, at et dansk værtskab vil give Danmark en unik mulighed for at præge den internationale dagsorden på klimaområdet, og det vil også give os en mulighed for at sikre den nødvendige fremdrift i de internationale forhandlinger i de kommende år. Skulle det lykkes os, vil vi også se det som vores opgave at samarbejde med de kommende par års værter, nemlig Indonesien og Polen, om at se de næste 3 år som en sammenhængende proces frem mod et nyt internationalt klimaregime.

Et andet eksempel på, hvordan vi fra dansk side har sat dagsordenen og skabt fremdrift i de internationale klimaforhandlinger, er jo grønlandsdialogen, hvor jeg inviterede 25 miljøministre fra hele verden til Grønland, dels for at de ved selvsyn kunne se klimaforhandlingerne i Arktis, få nogle fælles referencepunkter, dels for at have en langt mere uformel dialog, og det viste sig jo heldigvis, at den dialog var med til, at der kom fornyet fremdrift i de internationale klimaforhandlinger.

Jeg kan sige, at da vi fulgte op på grønlandsdialogen sidste år i juni i Sydafrika, var et af de mål, vi satte under dialogen, at det næste skulle være, at det ikke kun var et anliggende for miljøministre, det skulle være et anliggende for stats- og regeringschefer at forholde sig til klimaudfordringen. Også i det lys er sidste uges beslutning selvfølgelig utrolig positiv.

Det næste arrangement bliver i Nordsverige, hvor vi altså følger op hele tiden og prøver i det uformelle regi at holde gang i fora, hvor man uformelt kan drøfte fuldstændig konkrete bud på, hvordan en kommende klimaaftale kan se ud.

Jeg vil nævne et tredje og sidste eksempel på, hvordan Danmark også prøver at præge dagsordenen. Vi har her den 8. maj taget initiativ til en høring i det amerikanske senat, hvor vi vil vise, hvad det er, vi gør i EU, der gør, at CO₂-udledningerne vil falde, hvorimod de bliver ved med at stige i USA. Det er jo også en måde at prøve at præge den amerikanske diskussion på, samtidig med at vi jo altså også kan vise, hvad det faktisk er for nogle gode løsninger, vi har at tilbyde.

Nationalt har regeringen igangsat en række initiativer, som jo skal reducere udledningen af drivhusgasser. Vi har sendt en national allokeringsplan ud nu. Vi har en miljøteknologisk redegørelse, og lige om lidt kommer den miljøteknologiske handlingsplan, hvor der bl.a. er partnerskaber på en lang række centrale områder, hvor Danmark står stærkt inden for miljøteknologi og energiteknologier, og hvor vi som noget nyt puljer alle de ressourcer, der er forskningsmæssigt, myndighedsmæssigt, virksomhedsmæssigt osv. Vi har haft udvalg siddende, der er kommet med bud på, hvordan vi kan placere vindmøllerne til havs og til lands, og jeg tror, at alle, der sidder og tager del i den her debat, ved, at det er en af vores helt store udfordringer i de kommende år.

Det er jo let nok at sætte målene, men der kommer altså til at følge nogle beslutninger, der kan ses ude omkring i landskabet deraf, og der håber jeg altså meget, at de samme partier, som er enige med os i, at vi skal have ambitiøse mål for vedvarende energi, også vil hjælpe med til at tage medansvar for den anden del af opgaven.

KL 14.10

Vi har også fordoblet forskningsindsatsen. Vi har sat penge af ikke mindst til forskning i andengenerationsbiobrændsler; der er kommet demonstrationsprojekter, og de første vil komme i gang her meget, meget snart for offentlige midler.

Jeg kunne nævne en lang række ting. Som sagt er der også en allokeringsplan, hvor vi jo først og fremmest fastlægger kvoterne for virksomhederne og især for el- og energiselskaberne. Derudover igangsættes der yderligere nye hjemlige klimatiltag, og endelig fortsætter Danmark sin aktive klimainsats i Østeuropa og i ulandene.

Regeringen har også fremlagt en ny ambitiøs energistrategi, der på lang sigt skal sikre, at Danmark helt kan frigøre sig fra fossile brændsler. I strategien lægger vi som bekendt op til, at vi skal fordoble andelen af vedvarende energi i